

Jiří Hajda - naivní obrazy

Také naivní umění má své zákonitosti, forma bývá zpravidla podřízená obsahu, typický je popisný realismus, volné užití barev, komponování barevných ploch spíše na principu dekorativním než perspektivním. Námětem je zejména každodenní život, vzpomínky a snové představy. Obraz naivního umělce si lze se stejným účinkem prohlížet zblízka jako z větší vzdálenosti. Upoutá nás pestrost a barevnost. I nápaditost, co všechno dokáže naivní malíř do svého obrazu zaznamenat.

Naivním umělcům se také říkalo nedělní malíři. A právě takový je rožnovský malíř Jiří Hajda. Narodil se 19. ledna 1955 v Čeladné a celý svůj dosavadní život prožil v Rožnově pod Radhoštěm. Vystudoval střední ekonomickou školu, pracoval jako operátor vakuových zařízení. „Vždycky jsem rád maloval,“ říká, „ale dlouhý čas jsem v umění tápal. Pomohl mi akademický malíř Saša Zahradník. Na společných výstavách s rožnovskými amatéry zůstávají mé obrázky nenápadně v rohu, ale potěší mne, když se o ně někdo zajímá. Dokonce jsem byl v roce 1985 spolu s dalšími čtyřmi malíři hostem pořadu Televizní klub mladých, který byl věnovaný naivním malířům. V posledních letech mne lidsky nejvíce ovlivnila slovenská zpěvačka populární hudby Marika Gombitová a její písničky Deň jako z pohľadnice a Študentská láska. Vytvořil jsem pro ni kolekci pěti obrazů a koláží. Nápad jednoho z mých posledních obrazů zrál 4 měsíce, od ledna do dubna, kdy jeden z mých známých chtěl své přítelkyni darovat obraz, kdy si dala podmínku, aby se na něm vyskytovaly hodiny a pes. Jelikož hodiny jsou často mým předmětem malování, dokončený obraz vyústil do roztečených hodin Salvátora Dalího, kolem kterých byly růžové balónky tvořící druhý ciferník. V podstatě šlo o hodiny v hodinách. Stačilo přidat ručičky a tužkové baterie a hodiny byly funkční. Udělalo mi radost, že jsem stvořil něco tak nevšedního. Samozřejmě nemohl chybět pes Dixík a kočka Nina. Je to jeden z mých obrazů, které mají všech pět P: je v něm láska, příroda, technika, nápad a barvy. Když se mi tohle všechno sejde v jednom obraze, tak ho považuji za dokonalý. Na každém obraze pracuji, až jsem s ním spokojený. Jsem také velkým obdivovatelem kreseb Kamila Lhotáka a spisovatele Bohumila Hrabala, navštívil jsem ho v Kersku, mám od něho fotografii s jeho podpisem.“

V roce 1986 získal Jiří Hajda v okresní amatérské soutěži AMO ve Vsetíně první místo a o rok později tamtéž druhé. Se svými obrazy se účastnil celé řady kolektivních výstav, samostatnou výstavu uspořádal v roce 1992 v Rožnově pod Radhoštěm. Jeho obrazy mají velký potenciální náboj. Někdy je lze spatřit v Galerii Nábytek Kramolišovi.